

РЕШЕНИЕ

№ 553

гр. София, 02.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 08.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **7055** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 40 от ЗДОИ.

Образувано е по жалба вх.№ 25461/19.07.21г на М. Г. И. от [населено място] с проц.представител адв. Кр.Г. против Решение № СОА21-РИ09-360/05.07.21г на Секретар на СО, постановено по нейно заявление по ЗДОИ с вх.№ СОА21-ЕВ01-472/23.06.21г, допълнено с вх.№ СОА21-ЕВ01-476/24.06.21г.

В жалбата и уточняващата се сочи, че се обжалва Решението в цялост, тъй като по същество с него не се предоставя заявената информация/въпреки изписаното, че се предоставя частичен достъп/. Моли се за отмяна на Решението като мат. незаконосъобразно, немотивирано/т.е. с порок във формата/ и постановено при превратно упражняване на власт, тъй като търсената информация е обществена, налице е надделяващ общ. интерес, неправилно е отказът да се мотивира с наличието на публичен регистър Булстат и с неналичието в СО на информацията в структуриран вид. Моли се за определяне на срок на ответника за произнасяне, както и за присъждане на разноски. В съд. заседание адв. Г. поддържа жалбата и сочи, че ответникът за трети път не предоставя заявената информация, въпреки решения на съда. В писмени бележки се цитира практика на състава, съгл. която наличието на информацията в неструктуриран вид не е основание за отказ да се предостави и постановяването на решение в обратен смисъл би нарушило чл.6 §1 от ЕКЗПЧОС.

Ответникът Секретар на СО се представлява от юрк.Г., която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана и моли за отхвърлянето ѝ. В писмени бележки се сочи, че Закона за регистър Булстат е специален спрямо ЗДОИ, като следователно

съществува друг ред за получаване на заявената в т.1 информация. Заявителката следва сама да анализира кои от директорите са жени и кои са мъже, въз основа на публичните данни за директорите в регистър Булстат. За да се предостави заявената в т.2 информация/ която не е структурирана и не се съхранява под формата на готова справка/, следва длъжностно лице от Дирекция „Човешки ресурси“ да изчисли осигурителния стаж на всеки един от посочените по т.1 директори, като изготви справка за конкретните нужди на заявителката.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация, срещу инд.адм.акт по см. на ЗДОИ, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи следното от фактическа страна:

Със Заповед № 7217/21.05.20г на Кмета на СО е прекратено трудовото правоотношение с И./Директор на ДГ № 164 в [населено място]/, на осн. чл. 69в ал.1 от КСО-придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Заповедта е издадена въз основа на молба от Зам.Кмета по образованието до Кмета на СО от 14.05.20г.

Със заявление от 08.06.20г И. е поискала от Кмета на СО предоставяне на следната информация по реда на ЗДОИ: 1/ от 16.09.19г на директорите на кои детски градини и ясли на територията на СО са прекратени трудовите правоотношения по инициатива на Кмета на СО, на осн. чл. 328 ал.1 т.10 от КТ вр. чл. 69в ал.1 от КСО-поради придобиване право на пенсия на учители; 2/за периода 16.09.19г-29.05.20г на директорите на кои детски градини и ясли на територията на СО не са прекратени трудовите правоотношения по инициатива на Кмета на СО, на осн. чл. 328 ал.1 т.10 от КТ вр. чл. 69в ал.1 от КСО-поради придобиване право на пенсия на учители; 3/ по какви критерии е действано по т.1; 4/ за периода 16.09.19г-29.05.20г на директорите на кои детски градини и ясли на територията на СО не са прекратени трудовите правоотношения по инициатива на Кмета на СО, на осн. чл. 68 ал.1 от КСО-поради придобиване право на пенсия; 5/ по какви причини със заповед от 29.05.20г Кметът е прекратил правоотношението с И./Директор на ДГ № 164 в [населено място]/, на осн. чл. 328 ал.1 т.10 от КТ вр. чл. 69в ал.1 от КСО, а на останалите директори не е прекратил правоотношението, въпреки наличието на хипотезите на чл.68 ал.1 и чл.69в ал.1 от КСО- към 29.05.20г.

По това заявление ответникът се е произнесъл с Решение № СОА20-РИ09-211/16.06.20г/ с предоставен частичен достъп- че в периода 01.01.19г-30.06.20г поради придобито право на пенсия по инициатива на Кмета на СО са прекратени трудовите правоотношения с 44 броя директори на детски градини/. Частичният отказ е мотивиран със Закон за защита на личните данни и липсата на данни как заявителката ще си състави мнение за работата на СО въз основа на търсената информация. Решението е обжалвано от И. и отменено от АССГ с Решение № 6569/20.11.20г/съдът е приел, че липсва посочено правно основание по ЗДОИ за отказа, няма мотиви на ответника за липсата или за наличието на надделяващ общ.интерес, общ.информация е служебна и е свързана с организацията и дейността на СО, ответникът не е търсил съгласие на третите лица, чийто лични данни счита, че ще бъдат разкрити/.

АССГ е върнал заявлението от 08.06.20г за ново произнасяне на ответника в определен срок, който е сторил това с Решение № СОА20-РИ09-364/11.12.20г. С него ответникът предоставя следната информация/като се има предвид, че не е налична в

структуриран вид и се извлича от нарочна справка на инф.система на дирекция „Човешки ресурси“ на СО/: в посочения период право на пенсия за осигурителен стаж и възраст/т.е. по чл.68 ал.1 от КСО/ е придобил 1 директор/посочена е конкретната детска градина в [населено място]/, като И. е освободена на друго основание/чл. 69в ал.1 от КСО/; в посочения период придобилите право на пенсия директори, независимо на какво основание по КСО, с непрекъснати правоотношения са 25 бр/посочени са конкретните детски градини;/ чл. 328 ал.1 т.10 от КТ дава правна възможност на работодателя да прекратява правоотношения по своя инициатива и без съгласие на служителя, като в случая той е упражнил това си право.

По повод на получената информация по това Решение, заявителката е депозирала процесното заявление с вх.№ СОА21-ЕВ01-472/23.06.21г, с което иска следната информация: 1/ колко от 25те директори на посочените конкретни детски градини са жени и колко са мъже; 2/ колко от 25те директори и на кои детски градини в периода 16.09.20г- 25.09.20г са били придобили правото на „ранно пенсиониране за учители“ по чл.69в от КСО и колко са били придобили право на „пълно пенсиониране“ по чл.68 ал.1 от КСО.

С доп.заявление с вх.№ СОА21-ЕВ01-476/24.06.21г. заявителката поправя периода, посочен погрешно в предходното заявление/да се счита 16.09.19-25.05.20г/, както и моли да се допусне поправка на ОФГ в т.2 и т.4 от Решение № СОА20-РИ09-364/11.12.20г/тъй като там също е посочен погрешно период16.09.20-25.05.20г/.

Ответникът се е произнесъл с обж. Решение № СОА21-РИ09-360/05.07.21г/върчено на 05.07.21г,жалбата до съда е от 17.07.21г/, с което по същество постановява пълен отказ по заявлението/въпреки, че сочи, че предоставя частичен достъп/, по следните аргументи: 1/ в публичния регистър Булстат има информация кои лица са директорите на посочените вече конкретни 25бр. детски градини, като заявителката следва да провери сама тази информация/т.е. редът за получаване на данни за конкретните лица-директори е друг, а не по ЗДОИ/; 2/ инф.система на Дирекция „Човешки ресурси“ на СО не дава възможност да се търси по зададено правно основание за придобито право на пенсиониране, поради което вече е била предоставена нарочно изготвена от дл.лице справка/тъй като информацията не е налична в структуриран вид/, видно от която общо 25бр. директора на конкретно посочени детски градини са били придобили право на пенсия в посочения период, независимо на какво основание по КСО, като правоотношенията им не са били прекратени.

Съдът намира от правна страна следното:

Ответникът Секретар на СО има делегирани правомощия от Кмета на СО със Заповеди № СОА17-РД09-1027/20.11.17г, изменена със Заповед № СОА19-РД09-1412/11.10.19г.Поради което Решението е издадено от лице с делегирани правомощия, т.е. от компетентен орган.

Решението е в зад.писмена форма, като съдържа зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания/посочени са конкретни норми от ЗДОИ и от ЗРБ/. Поради което възражението за липсата на посочени правни основания е неоснователно/отделен е въпросът доколко те са правилни и относими/.

Съдът намира Решението за проц.законосъобразно, като при постановяването му не са допуснати същ.нарушения на адм.производствените правила/такива и не се твърдят от жалбоподателката/. Следва да се отбележи, че във второто заявление/от 24.06.21г/ има обективизирано и искане за поправка на ОФГ в предходно Решение от 11.12.20г/влязло

в сила като необжалвано/. Съгл. чл. 62 ал.2 от АПК, това органът може да стори и след срока за обжалване. В случая изобщо липсва произнасяне на ответника по това искане на заявителката, но тази липса не е предмет на жалбата и до Съда/обжалва се само отказат да се предостави заявената с първото заявление информация, за периода-коригиран с второто заявление/. Следователно Съдът не е сезиран и няма да се произнася относно липсата на произнасяне по искането за поправка на ОФГ в предходното Решение.

Съдът не намира, че Решението е постановено в разрез с целта на закона-поради наличие на превратно упражняване на власт от ответника/както твърди жалбоподателката/. Тъй като от една страна- указанията на АССГ са били произнасянето да съдържа фактически и правни основания и да се съобрази наличието на надделяващ общ.интерес/това е сторено от ответника с предходното Решение от 11.12.20г/, а от друга страна- предходните две решения на ответника са по заявлението от 08.06.20г, а проц.Решение е по нови две други заявления/с различни въпроси от това от 08.06.20г/.

Съдът намира Решението за мат.законосъобразно, по следните съображения:

1/ с т.1 от заявлението от 23.06.21г заявителката иска отговор не кои са конкретните лица-директори на посочените 25бр.детски градини/имената им са лични данни от една страна, а от друга страна-действително се съдържат в публичния регистър Булстат/, а е искала отговор колко от тях са мъже и колко са жени. Така зададен въпросът от заявлението е бил некоректен- отговорът му предполага да се направи от ответника анализ на имената на тези 25бр. лица/публично достъпни в регистър Булстат/ и той да прецени кои от имената са на мъже и кои са на жени, като предостави на заявителката сумарна бройка- по пол. Да се направи преценка дали едно публично достъпно име е на жена или е на мъж, не представлява обществена информация по см. на ЗДОИ/отделно от това би било субективен извод на ответника, негерантиращ достоверност на евентуален негов отговор/. Ответникът правилно е насочил заявителката, че може сама да направи такава преценка/въз основа на публично достъпните имена на 25те директори, които имена не са предмет на заявлението, предмет е колко са мъже и колко са жени/.

2/ с т.2 от Решението ответникът изрично сочи, че въпреки, че заявената информация не се намира в структуриран вид в СО, дл. лице от компетентната дирекция е направило нарочна справка в инф. система и тя подава справка, която не прави разграничения според правно основание на придобитото от 25та директори право на пенсия/по чл.69в ал.1 или по чл.68 ал.1 от КСО/.Следва да се има предвид, че преценката какво е правното основание на придобито от 25та право на пенсия е правен извод, който предполага наличието от една страна на специални правни познания, а от друга страна- също не е общ.информация по см. на ЗДОИ.

3/ като краен резултат правилно ответникът е отказал по същество пълен достъп до заявената информация- така формулирани двете точки от заявлението от 23.06.21г не визират общ.информация по см. на ЗДОИ.

4/ в допълнение- от доказателствата по делото е видно, че заявителката търси заявената информация, за да събере и представи доказателства по водено от нея гр.дело срещу заповедта за освобождаването ѝ. За тези цели обаче същата следва да поиска назначаване на съдебно-икономическа експертиза/именно тя ще може да даде отговори- по пол и по правно основание, а не некоректно формулирано заявление по неотнормирания в случая ред на ЗДОИ/.

При този изход на спора, разноски биха се дължали на ответника, но той не е претендирал такива.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ 25461/19.07.21г на М. Г. И. от [населено място] против Решение № СОА21-РИ09-360/05.07.21г на Секретар на СО.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Съдия: